

Λόγος εις τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου (Άγιος Λουκάς Αρχιεπίσκοπος Συμφερουπόλεως & Κριμαίας)

/ [Πεμπτούσια](#)

Τρία σημαντικότετα γεγονότα στην ιστορία του κόσμου εορτάζει σήμερα η Εκκλησία μας.

Το πρώτο είναι ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου, τον οποίο εορτάζουμε σήμερα με χαρά και αγάπη, αλλά και με δέος ενώπιον του μεγαλείου του γεγο-νότος αυτού, το οποίο ονομάζεται «κεφάλαιον» (δη-λαδή αρχή) της σωτηρίας μας.

Εννέα μήνες μετά τον Ευαγγελισμό πραγματοποιήθηκε και το δεύτερο από τα σημαντικότερα γε-γονότα, η κατά σάρκα Γέννηση του Κυρίου μας Ιη-σού Χριστού. Κορυφή και ολοκλήρωση της σωτηρί-ας μας θα είναι η ανάσταση του Κυρίου Ιησού Χριστού μετά από ένα φρικτό θάνατο πάνω στο Σταυρό.

Όχι μόνο μια φορά αλλά πολλές φορές φανερώ-θηκαν στους αγίους άγγελοι. Έξι μήνες πριν τον Ευ-αγγελισμό της Παναγίας Παρθένου Μαρίας στάλθη-κε ο αρχάγγελος Γαβριήλ στον ιερέα Ζαχαρία, ο οποίος υπηρετούσε στο ναό, για να του αναγγείλει, ότι απ' αυτόν θα γεννηθεί ο μεγαλύτερος μεταξύ των αν-θρώπων, ο Πρόδρομος του Κυρίου ο Ιωάννης. Και σήμερα ο ίδιος φέρνει το χαρμόσυνο άγγελμα στην Υπεραγία και άχραντο Παρθένο Μαρία, η οποία ζού-σε στο ταπεινό φτωχόσπιτο του ξυλουργού Ιωσήφ.

Ο διάλογος του με την Παναγία είναι τόσο άγι-ος και μεγαλειώδης που δεν τολμώ

να τον περιγράψω με δικά μου λόγια αλλά πρέπει να τον επαναλάβω με Ευαγγελικά λόγια.

Όταν μπήκε ο αρχάγγελος στο υπερώο, είπε:

«Χαίρε, κεχαριτωμένη ο Κύριος μετά σου· ευλο-γημένη συ εν γυναιξί.

Η δε ιδούσα διαταράχθη επί τω λόγω αυτού, και διελογίζετο ποταπός εΐη ο ασπασμός ούτος, και είπεν ο άγγελος αύτη· μη φοβού, Μαριάμ· εύρες γαρ χάριν παρά τω Θεώ. και ιδού σύλληψη εν γαστρί και τέξη υιόν, και καλέσεις το άνομα αυτού Ιησούν. ούτος έσται μέγας και υιός υψίστου κληθήσεται, και δώσει αυτώ Κύριος ο Θεός τον θρόνον αυτού του πατρός αυτού, και βασιλεύσει επί τον οίκον Ιακώβ εις τους αιώνας, και της βασιλείας αυτού ουκ έσται τέλος.

Είπε δε Μαριάμ προς τον άγγελον πώς έσται μοι τούτο, επει άνδρα ου γινώσκω; και αποκριθείς ο άγγελος είπεν αύτη· Πνεύμα άγιον επελεύσεται επί σε και δύναμις υψίστου επισκιάσει σοι· διό και το γεννώμενον άγιον κληθήσεται υιός Θεού...

Είπε δε Μαριάμ· ιδού η δούλη Κυρίου· γένοιτο μοι κατά το ρήμα σου. και απήλθεν απ' αυτής ο άγγελος» (Λκ. 1, 28-38).

Σας έχω πει πολλά τα προηγούμενα χρόνια γι' αυτόν το μοναδικό στην Ιστορία του κόσμου διάλογο. Αλλά τώρα θα σταθώ στα λόγια του Αρχαγγέλου:

«Πνεύμα Άγιον επελεύσεται επί σε και δύναμις υψίστου επισκιάσει σοι διό και το γεννώμενον άγι-ον κληθήσεται υιός Θεού».

Κανείς ποτέ, από τη δημιουργία του κόσμου και μέχρι τη συντέλεια του, δεν γεννήθηκε και δεν θα γεννηθεί κατά τον τρόπο, κατά τον οποίο γεννήθη-κε ο Θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός. Κανείς ποτέ δε γεννήθηκε χωρίς άνδρα. Κανείς δε γεννήθηκε και δε θα γεννηθεί με την επέλευση του Αγίου Πνεύματος. Σε κανέναν ποτέ δεν κατοίκησε το Άγιο Πνεύ-μα με τέτοια ολοκληρωμένη πληρότητα, με την ο-ποία εγκατοίκησε στην Παναγία Παρθένο Μαρία. Κανέναν δεν επισκίασε η δύναμη του Υψίστου και τα μητρικά σπλάγχνα καμμίας γυναίκας δεν αγίασε, με τέτοια πληρότητα και δύναμη, όπως τα σπλάγχνα της Υπεραγίας Παρθένου Μαρίας.

Κρατήστε βαθειά στην καρδιά σας, αυτό που σας λέω για την πλήρη ενότητα του Πνεύματος του Θε-ού και της ανθρώπινης ουσίας της Μαρίας.

Η ψυχή και το πνεύμα του άνθρωπου έχουν την αρχή τους στο Πνεύμα του Θεού. Το δεύτερο κεφά-λαιο της Παλαιάς Διαθήκης λέει, ότι έπλασε ο Θε-ός τον πρώτο άνθρωπο, τον Αδάμ, «χουν από της γης και ενεφύσησεν εις το πρόσωπον αυτού

πνοήν ζωής» (Γέν. 2, 7).

Με το Πνεύμα του Θεού μόνο το πνεύμα του άν-θρωπου είναι δυνατόν να κοινωνεί, εφόσον από Ε-κείνον προέρχεται, όπως συμβαίνει και στην φύση, συγγενή δηλαδή μεταξύ τους πράγματα να έχουν πραγματική επικοινωνία.

Την δυνατότητα της αληθινής κοινωνίας με τον Θεό την διδαχθήκαμε από τον ίδιο τον Κύριο μας Ιησού Χριστό, ο οποίος λέει:

«Εάν τις αγαπά με, τον λόγον μου τηρήσει, και ο πατήρ μου αγαπήσει αυτόν, και προς αυτόν ελευσόμεθα και μονήν παρ' αύτω ποιήσομεν» (Ιω. 14, 23).

Αλλά και ο απόστολος Παύλος με κάποια έκ-πληξη ρωτάει τους χριστιανούς της Κορίνθου: «Ουκ οίδατε ότι ναός Θεού έστε και το Πνεύμα του Θεού οικεί εν υμίν;» (Α' Κορ. 3, 16).

Από τους βίους των αγίων γνωρίζουμε για μιά πραγματική κοινωνία με τον Θεό, που είχαν στη ζωή τους οι άγιοι του Θεού. Γνωρίζουμε ότι αυτοί υπήρξαν κατοικοιτήρια του Πνεύματος του Θεού. Αλλά ακόμα και αυτή η βαθιά κοινωνία τους με το Θεό δεν μπο-ρεί να συγκριθεί μ' εκείνη την ευλογημένη κατά-σταση, η οποία υπερβαίνει ακόμα και την κατάσταση των αγγέλων και των αρχαγγέλων, στην όποια βρέθη-κε η Υπεραγία Παρθένος Μαρία μετά την επέλευση του Αγίου Πνεύματος.

Αυτό δεν μπόρεσε, η καλύτερα, δεν ήθελε να α-ντιληφθεί ο κακότυχος εκείνος αιρετικός Νεστόριος, ο οποίος ισχυριζόταν ότι η Υπεραγία Θεοτόκος γέννησε έναν κοινό άνθρωπο Ιησού Χριστό, με τον οποίο αργότερα ενώθηκε ο Θεός, γι' αυτό και την Υπεραγία Παρθένο Μαρία την ονόμαζε Χριστοτόκο και όχι Θεοτόκο.

Αν, έστω και ελάχιστο, δίκαιο είχε ο Νεστόριος, τότε ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός θα ήταν όχι ο Υιός του Θεού και Θεάνθρωπος αλλά ένας από τους πολλούς μεγάλους αγίους, οι οποίοι ονομάζο-νται αληθινοί ναοί και μονές του Πατρός και του Υιού για την απέραντη αγάπη τους στον Θεό και την τέλεια εφαρμογή στη ζωή τους των εντολών του Χριστού. Όπως βλέπετε ο Νεστόριος δικαίως ανα-θεματίστηκε από την Τρίτη Οικουμενική Σύνοδο.

Σ' αυτό το σημείο θα μπορούσα να τελειώσω τον εγκωμιαστικό μου λόγο προς τιμήν της μεγάλης αυτής εορτής του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου. Όμως δεν θέ-λω να προσπεράσω τα λόγια εκείνα του Αρχαγγέλου Γαβριήλ, τα όποια μπαίνουν σε κάθε καθαρή καρδιά:

«Χαίρε, κεχαριτωμένη· ο Κύριος μετά σου».

Όλοι εσείς, που είστε ομόψυχοι με μένα, πέστε μου, μπορεί να υπάρχει ανώτερη και καθαρότερη χαρά από αυτή, που δίνει η αίσθηση ότι μαζί μας εί-ναι ο Κύριος! Ότι μας αγαπά, επειδή φυλάσσουμε τις εντολές Του και ότι θα έλθει μαζί με τον Άναρ-χο Πατέρα Του και θα κατοικήσει μαζί μας!

Της ανώτατης αυτής ευτυχίας και χαράς να μας αξιώσει ο Κύριος και Θεός μας Ιησούς Χριστός διά πρεσβειών της Υπεραγίας και Αχράντου Παρθένου Μαρίας! Αμήν.